

*Helluntaipäivä 27.5.2012 - Pyhän Hengen vuodattaminen
Liturgia & saarna: Panu Partanen
Ehtoollisavustajat: Martti Vuollo,
Marja Komulainen
Musiikki: Hannes Asikainen,
Marina Väisä ja kirkkokuorot
Toivakka, Jalasjärvi, Keltto
Suntio: Seppo Soininen*

"Usko ilman Pyhää Henkeä on kuin puiden sahaamista moottorisahalla niin, ettei saha ole lainkaan käynnissä: kaikki oikeat välineet ovat käytössä, mutta homma ei toimi. Puut jää kaatamatta. Usko ilman Pyhää Henkeä on kuin Panu-papin eilinen 56 kilometrin pyörälenkki Rutajärven ympäri – ketjujen ollessa pois paikoiltaan..."

Joh. 3:16-21

Jeesus sanoi Nikodemokselle: "Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen. Sitä, joka uskoo häneen, ei tuomita, mutta se, joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei uskonut Jumalan ainoaan Poikaan. Ja tuomio on tämä: valo on tullut maailmaan, mutta pahojen tekojensa tähden ihmiset ovat valinneet sen asemesta pimeyden. Se, joka tekee paha, kaihtaa valoa; hän ei tule valoon, etteivät hänen tekonsa paljastuisi. Mutta se, joka noudattaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että hänen tekonsa ovat lähtöisin Jumalasta."

Se näkyy jalkapallokatsomoiden fanilakanoissa. Se löytyy T-paidoista, pipoista, kaulakoruista ja postikorteista. Sitä opetellaan ulkoa Jalasjärven, Inkerinmaan ja Toivakan rippikouluissa. Sen tietää hurskain uskova ja innokkain ateisti. Sen on kuullut miljardit ihmiset ympäri maailmaa: Afrikassa, Euroopassa, Aasiassa, Amerikassa. Se on maailman tunnetuin virke. - Mikä se on?

Vastaus: Joh 3:16. Pienoisevankeliumi, pikkuraamattu. Jumalan pelastava ilmoitus ihmisille tiivistettynä. Jeesus sen meille itse kertoo: ”*Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.*”

Lyhyt virke mutta täynnä Jumalan voimaa! Se kertoo Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan. Hänen rakkautensa tuli esille Jeesuksessa Kristuksessa, joka otti kantaakseen velkataakkamme, sovitti syntimme ja avasi tien taivaaseen. Paratiisista karkotettuina, kuten Adam ja Eeva, yhteytemme Jumalaan oli katkennut. Mutta Jeesus teki välillemme rauhan ja korjasi välirikon Jumalan kanssa.

Pahinta mitä kuvitella saattaa on iankaikkinen ero Jumalasta, kadotus. Helvetti ei ole ensisijaisesti tulenlieskoja, vaan rakkaudetonta elämää. Se on elämää ilman Jumalaa. Elämää ilman iloa, rauhaa ja anteeksi-antoa. Elämää ilman rakkautta lähimmäisiin, myös niihin, jotka ovat meille kaikkein rakkaimpia. Tätä Jumala ei missään nimessä toivo. Hän toivoo, että saisimme yhteyden häneen tässä ja nyt, ja että kerran me kaikki pääsisimme perille ihmeelliseen maahan: ”*jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.*”

Mutta miten otamme vastaan pienoisevankeliumin? Onko se meille Jumalan voima? Onko se Jumalan rakkauskirje, joka ravitsee sieluamme päivittäin?

Ei se sitä ole. Ei ainakaan kaikille. Aistimme tylsistyvät. Emme huomaa Jumalan hyvyyttä. Joh 3:16 on vain kirjaimia ja numeroita – se ei puhuttele. Tulemme valitettavan sokeiksi tutulle ja turvalliselle. Joh 3:16 ei pysäytä vaikka naapurin Villellä lukee se T-paidassaan. Virke muistuu kyllä mieleen ulkomuistista, mutta se ei elä sydämässä. Hengellinen paatumus – se on todellinen uhka syntiinlangenneille.

Miten tässä näin voi käydä? Miten vältymme paatumukselta?

Jotta Joh 3:16 eläisi meissä, tarvitaan uskoa. Ilman uskoa tuo raamatunlause ei merkitse mitään. Silloin Jeesuksen puhe kaikuu kuuroille korville. Jeesus sanoo: ”*jottei yksikään, joka häneen USKOO, joutuisi kadotukseen... sitä, joka USKOO häneen, ei tuomita.*” Usko on kaikki kaikessa. Se on avain taivasten valtakuntaan. Heprealaiskirjeessä sanotaan: ”*Ilman USKOA ei kuitenkaan kukaan ole Jumalan mielen mukainen. Sen, joka astuu Jumalan eteen, täytyy USKOA, että Jumala on olemassa ja että hän kerran palkitsee ne, jotka etsivät häntä*” (Hepr. 11:6).

Minä uskon, jotta näkisin. Minä uskon, jotta ymmärtäisin. Minä uskon, jotta pelastuisin.

Mutta miten usko tulee eläväksi?

Vietämme helluntaita, Pyhän Hengen vuodattamisen juhlaa. Katekismuksessa sanotaan Pyhästä Hengestä näin: ”Pyhä Henki kutsuu meitä ja synnyttää meissä uskon ja uuden elämän. Hän antaa meille Kristuksen kaikkine lahjoineen ja varjelee meidät oikeassa uskossa. Hän avaa sydämemme kuulemaan Jumalan sanan, tuntemaan Kristuksen ja turvautumaan Jumalan lupauksiin.”

Ilman Pyhää Henkeä ei siis voi olla todellista uskoa. Hän tuo uskoon syvyyssulottuvuuden. Joh 3:16 voidaan osata ulkoa ja muutkin raamatunkertomukset tuntea, mutta ilman Henkeä ne ovat vain teoriaa. Usko ei aukea matemaattisten kaavojen kautta, vaan ainoastaan eläväksi tekevän Hengen välityksellä.

Katsokaamme vaikka Toivakan kirkon puhuttelevia kattomaalauksia. Ilman Pyhän Hengen vaikutusta ne voivat kyllä olla hyviä, kauniita ja todellisia, mutta eivät paljon muuta. Vasta Pyhä Henki voi koskettaa, herättää ne meissä eloon. Silloin ne kertovat taivaasta, Jumalan valtakunnasta joka kuuluu kaikille kansoille, Kristuksen Herruudesta. Mikäli Pyhä Henki ei puhuttele, on kirkko vain taidenäyttely tai arkkitehtuurinen museo. Pyhän Hengen koskettama tämä taas muodostuu rakkaaksi paikaksi, jossa kuullaan Jumalan sanaa, veisataan Herralle ja jossa rukoillaan. Se on samaan aikaan paratiisista karkotettujen sairaala, koululuokka ja koti.

Usko ilman Pyhää Henkeä on kuin puiden sahaamista moottorisahalla niin, ettei saha ole lainkaan käynnissä: kaikki oikeat välineet ovat käytössä, mutta homma ei toimi. Puut jää kaatamatta. Usko ilman Pyhää Henkeä on kuin Panu-papin eilinen 56 kilometrin pyörälenkki Rutajärven ympäri – ketjujen ollessa vain pois paikoiltaan. Tämä saarna olisi kyllä jäänyt väliin, en olisi kotona vielä nytkään! Pyhä Henki on uskon polttoaine, joka saa uskon liikkeelle. Hänen kauttaan pään tieto laskeutuu sydämeen ja uskosta tulee käytännön uskoa. Pyhän Hengen avulla avaamme sen lahjan, jonka Jumala on meille armoissaan paketoinut. Jos emme sitä avaa ja ota käyttöön, tyhjäksi se jää sydämissämme. Jos et ole pakettiasi kunnolla avannut, kehotan sinua, ystäväni, tekemään sen viipymättä. Et taatusti pety!

Paavali kehottaa Efesolaiskirjeessä: ”antakaa Hengen täyttää itsenne” (Ef 5:18). Aina on mahdollista antaa Pyhälle Hengelle enemmän tilaa toimia ja täyttää meitä. Pyhällä Hengellä täytyminen on Jumalan tahto ja vain Jumala itse voi täyttää meidät Hengellään. Helluntaina tapahtunut Pyhän Hengen vuodattaminen ei ollut vain kerran opetuslapsille tapahtunut ihme, sitä tapahtui useamminkin. Elämme koko ajan Pyhän Hengen aikakautta, jolloin Hän täyttää meitä ja uudistaa uskoamme. Tässä ja nyt.

Tänään saamme käydä yhdessä ehtoolliselle. Astumme Herran pöytään yli seurakunta- ja valtakuntarajojen. Kristittyjen yhteys on Pyhän Hengen yhteyttä. Iloitsemme suuresti siitä. Pyhä Henki tekee nämä Jeesuksen sanat meille eläviksi: *”Tämä on minun ruumiin, sinun puolestasi annettu, tämä on minun vereni sinun puolestasi vuodatettu.”* Ehtoollisen kautta rakkauden suonet vahvistuvat, paatumuksen kolesteroli saa kyytiä. Heikko, väsynyt ja ikävöivä sydän saa avun. Älä pelkää sisareni ja veljeni, vaan astu valoon ja usko!